

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 3. Meritò amittere diuitias, qui eis immeritò inhiant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

natione, vigilijs, ac formidine semper adiuncta, nullum usum, nullam delectationem à pecunijs capiunt, & quam hac fuerit instior ac uberior pœna? Tertio, quod pauci agnoscunt, tum maximè diuitibus metuendum est, cum maximè sibi videntur esse felices. Siquidem fortunantur etiam aliquando pessimi ad infortunij maioris apparatus. Numquam tuta est felicitas fontium. Per somnium quidam fur motus discedere à muro, recedens vidit statim corruentem. Putabat jam gratum Deo furtum, donec aliter edoctus vidit se reseruari cruci. Quare saepe maxima ira Dei est, locupletare malos, & licet festino supplicio, satis sanit. Quia dum prodit quasi ex adipe iniquitas eorum, flammis acrioribus reseruantur.

§. III.

Meritò amittere diuitias, qui eis immeritò inhiant.

Quartò tamen iras cœlestes prouocant, vt, in quo peccant, in eo ipso puniantur. Dum diuina Nemesis opes malè congestas diruit, & ianuam furi, viam hosti aperit. Sæpe enim auaris eripiuntur opes, vt quibus cupido augebatur diuitijs, pauperie minuantur. Et quia ab incunabulis egestati assueti plerumq; inopiam patientiùs ferunt, quàm ferre

Ioan. Euseb. Nierenbergius in Theopolitico, c. 9

ferre didicerunt ; illi autem qui in abundan-
 tia enutriti , prouidentiam Numinis accu-
 sant, quando spoliantur ; cùm pœnam non
 agnoscant quam se putant non meruisse ,
 detegenda sunt hîc altiùs consilia diuina ex
 litteris diuinis. Apud Ieremiam ita loqui-
 tur Dominus : *Et transibunt domus eorum ad* Ierem. 6:
alteros, & agri, & uxores pariter : quia exten- 12.
dam manum meam super habitantes terram,
dicit Dominus. Cur extends manum tuam,
 ô Deus ? Respondet ibidem : *A minore quip-*
pe usque ad maiorem omnes auaritia student &
a Propheta usque ad Sacerdotem cuncti faciunt
dolum. Appetuntur opes ardentissima siti,
 ad explendas ferè voluptates , aut ad diui-
 tiarum iactantiam, hinc meritò subducun-
 tur, tamquam ligna incendijs. *Argentum* Ezech. 7:
eorum foras proyicietur, ait apud Ezechielem 19.
 Deus, *& aurum eorum in sterquilinum erit.*
Argentum eorum, & aurum eorum non valebit
liberare eos, in die furoris Domini. Animam
suam non saturabunt, & ventres eorum non
implebuntur : quia scandalum iniquitatis eo-
rum factum est. Et ornamentum monilium
suorum in superbiam posuerunt, & imagines ab-
ominationum suarum, & simulachrorum fece-
runt ex eo : propter hoc dedi eis illud in immun-
 ditiam :

ditiam :

ditiam: & dabo illud in manus alienorum ad diripiendum, & impijs terra in pradam, & contaminabunt illud. Impij vocantur hostes, quia, etsi apud eos non sit moderatio amor habendi, sed multò flagrantior, vult suos Deus aliena auaritia castigare: vt dum aliorum violentam lamentantur cupiditatem, suam quoque agnoscant. Diripit eos hostis, quia fortior; at & ipsi pauperes diriperunt, quia fortiores fuerunt. Amittunt iure, quod iniuria acquisierunt. Venatio leonis onager in silua, sic pascua diuicum sunt pauperes. *Sedet in insidijs, cum diuitibus, in occultis, vt interficiat innocentem. Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua. Insidiatur, vt rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum.* Segetes & messes, labores & sudores pauperum, præda sunt diuicum. *Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum. Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.* Neque enim quibus cælum promisit, eorum prædones dimittet impunitos. *Stat ad iudicandum Dominus, & stat ad iudicandos populos. Dominus ad iudicium veniet, cum senibus populi sui, & principibus eius: Vos enim depasti estis vineam, & rapina*
pauperum.

Psal. 9. 30.

Isa. 3. 13.

pauperis in domo vestra. Quare atteritis populum meum, & facies pauperum commolitis, dicit Dominus Deus exercituum?

§. IV.

Hominum exemplo, Deum ad auaritiam plectendam inuitari.

Hoc æquum esse, sapienter Metellus Numidicus, in censura, populo demonstrauit, his verbis: *Dij immortales plurimum possunt; sed non plus velle debent nobis, quam parentes; si pergunt liberi errare, bonis exheredant. Quid ergo nos à dijs immortalibus diutius expectemus, nisi malis rationibus finem facimus? Iisdem deos propitios esse æquum est, qui sibi aduersarij non sunt. Qui ergo opibus, quas à Superis habent, Superos offendunt, digni utiq; sunt, vt exheredentur. L. Sylla, victo ad Chæroneâ Archelao Mithridatis duce, Thebanos, qui cum Mithridate fecerant, dimidio agri multauit. Et passim Romæ, qui pro criminibus grauioribus supplicio censebantur afficiendi, illorum quoque bona, ob criminis detestationem, publicata fuerunt. Sic domini supplicium, bonorum publicatio sequebatur. Vnde, Tarquinio rege eiecto, ager, qui Tarquiniorum quondam fuerat, Marti dicatus, *Campus Martius* dictus est. C.*

AGellius
l. 1. Noct.
c. 6.

Plutarch.
in Syll.

Idem in
Poplicola.

Alex. l. 3.
c. 23.

K

Cassij